

Sammanfattning

EU:s jordbrukssystem står inför ökande ekonomiska, sociala, miljömässiga och institutionella utmaningar. Att finna möjligheter till att förbättra riskhanteringen bidrar till att stärka jordbrukssystemens elasticitet. Som en följd av ett deltagande från ett brett urval intressenter tvärs över jordbrukssektorerna i Europa föreslås fyra huvudvägar för att förbättra riskhanteringen: 1) Användbar, tillgänglig och välstrukturerad information; 2) Professionell, anpassad och omfattande utbildning och rådgivning samt stärkt kunskapsöverföring; 3) Utveckling och spridning av nya samarbetsformer bland aktörer inom jordbrukssystemen; och 4) Nya och förbättrade produkter och tjänster anpassade till jordbrukssystemens nuvarande och framtida behov. Det är inte bara jordbrukarna, jordbrukarnas familjer och sammanslutningar, men även aktörer inom värdekedjan, finansinstitut, icke-statliga organisationer och offentlig förvaltning, som uppmanas att ta del av möjligheterna att förbättra riskhanteringen mot mer elastiska jordbrukssystem.

Motivation

Projektet SURE-Farm siktar på att förbättra elasticiteten hos de europeiska jordbrukssystemen. Enligt Meuwissen m.fl. (2019) är elasticitet jordbrukssystemens förmåga att trygga tillhandahållandet av systemfunktioner trots allt komplexare och ökande ekonomiska, sociala, miljömässiga och institutionella utmaningar genom robusthet, anpassningsförmåga och omdaningsförmåga. Jordbrukssystemen karakteriseras genom deras funktioner, lokala förhållanden och aktörer. Det är inte bara jordbrukarna, men även andra intressenter med en nära ömsesidig koppling till jordbrukarna, som betraktas som relevanta aktörer för jordbrukssystemens elasticitet.

Riskhantering identifieras som en nyckelprocess för att stärka jordbrukssystemens elasticitet. Inom SURE-Farm förstår vi riskhantering som tillämpandet av hanteringsprocedurer och praxis gentemot uppgiften att identifiera, bedömda och hantera stötar och långsiktiga påfrestningar.

Denna affärsöversikt bygger på tidigare huvudinsikter kring riskhantering inom SURE-Farm. Jordbrukarnas riskuppfattning skiljer sig åt i olika jordbrukssystem (Spiegel m.fl. 2019), som förverkligar ett brett urval riskhanteringsstrategier för att hantera olika utmaningar (Finger m.fl. 2019). Jordbrukarnas beslutsfattande formas av tre nivåer av influenser; en förtroendeingivande inre ring av förtrogna, informationskällor och externt inflytande (Urquhart m.fl. 2019). Slutligen tycks jordbrukarna vara oförberedda att hantera klimatförändringar och snabba politiska rörelser (Coopmans, 2019).

Målet med affärsöversikten är att presentera möjligheterna att förbättra riskhanteringen mot mer elastiska jordbrukssystem i EU. De föreslagna förbättringarna har identifierats genom en bedömning av den aktuella och potentiella rollen för intressenter involverade i riskhantering, det vill säga jordbrukare, jordbrukarsammanslutningar, kooperativ, leverantörer, finansinstitut, icke-statliga organisationer och civilsamhället och offentlig förvaltning.

Medskapande av förbättrade riskhanteringsmöjligheter

Intressenternas aktiva engagemang och deltagande är en nyckelaspekt för att förbättra jordbrukssystemens elasticitet i SURE-Farm. För att uppnå detta organiserades fokusgrupper i 11 fallstudieregioner runt om i Europa, vilka gick från åkerproduktion i Storbritannien till den omfattande fårsektorn i Spanien. I varje fokusgrupp lämnade intressenterna sina idéer om hur man förbättrar rollen för de aktörer som är involverade i riskhanteringsstrategier inom sina jordbrukssystem. De mest implementerade riskhanteringsstrategierna i fallstudieregionerna är; i) att bibehålla ekonomiska sparmedel inför sämre tider; ii) att ha låga skulder eller inga skulder alls för att minska ekonomiska risker; iii) att arbeta hårdare för att trygga produktionen under sämre tider; iv) att tillämpa åtgärder för att stoppa skadedjur och sjukdomar; v) att vara medlem i en producentorganisation, kooperativ eller sparkassa; vi) social utbildning för att förbättra hållbarhet och elasticitet; vii) att ha tillgång till ett urval olika leverantörer; viii) att använda marknadsinformation för att planera odlingsaktiviteter inför kommande säsong och ix) att variera produktionen (Spiegel m.fl. 2019).

Variationen hos fallstudieregionerna inom projektet gav utrymme för ett samskapande av olika möjligheter att stärka riskhanteringen som kunde ge påtagliga förbättringar. Mer än 500 idéer lämnade av mer än 80 intressenter över hela Europa har först kodats och sedan kategoriserats efter den involverade aktören och de föreslagna förbättringarnas beskaffenhet. Efter en upprepning gjorde tre klassificeringsrundor att vi kunde komma åt de primära åtgärderna för att förbättra riskhanteringen i EU:s jordbrukssystem enligt nedan.

Möjligheter att förbättra informationsflöden

Digital, användbar, uppdaterad och strukturerad information om klimat och marknader, nya teknologier (nyheter och tillämpning) och de utmaningar som sektorn står inför behövs. Informationsportaler bör vara noga designade och lätta att läsa. Detta kan tillhandahållas genom hyperlänkar från relevanta webbplatser och olika källor och engagera alla aktörer inom sektorn. Informationen bör idealiskt sett tillhandahållas på målanvändarnas modersmål och framställas med ett tydligt och begripligt språkbruk. Noga utvald information ska uppdateras och vara trovärdig. Användningen av sociala medier och mobilapplikationer erbjuder en möjlighet att sprida information, men varje organisation som leder den här rollen bör vara vaksamma i fråga om informationens kvalitet. Se Tabell 1 för närmare detaljer.

Möjligheter att förbättra utbildning, rådgivning och kunskapsutbyte

Dubbelriktad utbildning måste stärkas: 1) *Från jordbrukssystemets aktörer till jordbrukarna*: Utbildning och rådgivning kring de utmaningar som långsiktig ledning och ekonomisk planering, hållbar praxis och effektiv användning av tillgångar, samt samarbete står inför; 2) *Från jordbrukarna till jordbrukssystemets aktörer*: Finansinstitut och aktörer inom värdekedjor måste garantera ett utrymme där jordbrukarna kan dela med sig av sina erfarenheter och förmedla sin kunskap. På det här sättet kommer dessa aktörer att vara fullt utbildade kring sektorns specifika detaljer.

Dessutom behövs uppvisningsprojekt, studiebesök och platsbesök för att bättre sprida kunskapen bland jordbrukssystemens aktörer eftersom den exponerar jordbrukarna för fungerande lösningar och stärker deras känsla av samhörighet. Dessa initiativ ska vara väl designade, genomförda och kommunicerade på lokal nivå och kombinera kommersiella kampanjer med uppvisningar av tillämplig kunskap utvecklad av universitet och forskningscentra.

Kommersiell teknik och tjänster bör ha i åtanke att förmedla uthyrning för experiment för att hjälpa jordbrukare att bekanta sig med den senaste teknologin, höja deras medvetenhet och förbättra beslutsfattandet. Detta gäller även leverantörer av insatser, som bör förstärka organiserandet av informationsseminarierna för utbildningen av jordbrukarna om innovationer och inputanvändning i produktionen. Särskild uppmärksamhet bör läggas på samordnarnas profiler. De bör ha starka färdigheter inom kommunikation och rådgivning och befinna sig närmare jordbrukarnas behov. Dessutom är en rekommenderad åtgärd att förstärka kunskapsutbytet att utveckla / stärka nätverken för de samordnare som bidrar till att dela, uppdatera och förbättra utbildningen.

Dessutom måste publikationer som visar upp vetenskapliga resultat finnas tillgängliga och vara lätta att förstå. Större ansträngningar måste läggas på spridning, även genom att använda kommunikationsexperter och att tillhandahålla positiva fallstudier (till exempel de som tillhandahålls genom icke-statliga organisationer). Webbssidor erbjuder en potential, men att engagera bredden av intressenter i utbildning och forskningsprogram tycks vara en effektiv kanal för kunskapsutbyte. Se Tabell 1 för närmare detaljer.

Möjligheter att förbättra samarbetet mellan jordbrukssystemens aktörer

Att engagera sig i ett effektivt och pålitligt samarbete är inte okomplicerat och kräver mjuka färdigheter. Utbildning för att stärka samarbete, det vill säga skäl att samarbeta, hur man samarbetar och framgångshistorier är något som krävs av intressenterna. Detta initiativ kan ledas av jordbruksorganisationer i nära samarbete med jordbrukssystemens övriga aktörer. Dessutom kan detta åtföljas av direkt avsedda plattformar för att dela med sig av erfarenheter. Plattformar på nätet bidrar till att locka till sig fler användare och ökar sitt värde som läromedel och nätverk. Många digitala verktyg såsom verktyg för projektledning och teamsamarbete erbjuder en potential att bli verkliga samlarbetsinitiativ.

Det finns även en potential att förstärka redan existerande nätverk och att utveckla nya. Det finns ett behov av nya samlarbetsformer mellan jordbrukare med fokus på att dela aktiviteter för att hantera mycket tidskrävande jordbruksaktiviteter och underlätta växelbruksprocesser. Innovativa nätverk för samarbete hävdas att de inte bara involverar jordbrukare på olika regionala nivåer (lokala, regionala, europeiska nivåer), men även mellan aktörer från olika sektorer i jordbrukssystemen (det vill säga nätverk av aktörer uppströms-nedströms; nätverk av finansinstitut). Digital, virtuell och direkt samordning är de mest användbara verktygen för att stärka jordbrukssystemens nätverk.

Användningen av innehållsrika kontrakt längs hela leverantörskedjan rekommenderas för att balansera intressenternas förhandlingsstyrka och samordna tillgång och efterfrågan längs hela leverantörskedjan. Den här åtgärden kan stödjas genom att man delar med sig god praxis inom värdekedjan och på dedicerade plattformar.

Slutligen kan definitionen av nya produkter öka samarbetet mellan jordbrukssystemets aktörer. Samarbete i värdekedjor kan stärkas av banker genom att man skapar nya produkter för att finansiera gemensamma initiativ mellan aktörerna i värdekedjan; finansinstitutens samarbete kan stärkas genom att man kombinerar finansiering och försäkringsprodukter. Se Tabell 1 för närmare detaljer.

Möjligheter att överbrygga misspassningen mellan de tjänster/produkter som tillhandahålls och jordbrukarnas behov och risker.

Verktyg för att bedöma ekonomiska utmaningar bör utvecklas för att stödja jordbrukarnas beslutsfattande. Dessa kommer att behöva åtföljas av numerisk och digital utbildning. Finansinstituten kan tillhandahålla dessa simulationsmodeller på sina digitala plattformar.

Jordbrukarna behöver anpassade finansprodukter, med bredare garantialternativ (till exempel försäljningsavtal), adekvata återbetalningsperioder och ett flexibelt matchande av kassaflöde och likviditetsbehov. Jordbrukarna behöver synkronisera sina betalningar med kassaflödet, i synnerhet med typiska inkomst- och försäkringshjälpmedel. Kortfristiga finansprodukter som stödjer jordbrukarnas arbetskapital bör vara omfattande (till exempel för att finansiera startinvesteringar inför nästa produktionskampanj). Nya investeringsprodukter med gynnsamma villkor skräddarsydda till kooperativa och innovativa projekt måste utvecklas. Nya försäkringar kommer också att begäras för att hantera ökande miljömässiga och ekonomiska utmaningar.

Aktörer i värdekedjor ledda av kooperativ och sammanslutningar bör dela med sig av god praxis vid definierandet av kontrakt för att sprida ett rättvist implementerande bland aktörerna i kedjan. Återigen kommer övervakade och uppdaterade digitala plattformar att underlätta denna åtgärd.

Dessutom bör aktörerna inom jordbrukssystemet garantera en personal med fördjupad kunskap om jordbruksbranschen och färdigheter inom kommunikation och rådgivning. Konsulterna bör vara konstanta och allmänna i jordbruksområdena. Direktkontakt mellan jordbrukare och konsulter bör vara möjliga även i jordbruksområden som ligger långt från städer och större byar. Se Tabell 1 för närmare detaljer.

Hur kan den offentliga förvaltningen stödja dessa möjligheter till förbättringar av riskhanteringen? De framväxande nya samarbetsmöjligheterna mellan offentligt och privat

För att det första stärka transparensen i fråga om information rekommenderar vi att den offentliga förvaltningen samarbetar med olika aktörer genom att tillhandahålla systematiserade databastjänster, till exempel satellitdata (Vroege m. fl. 2019).

För det andra kan nya samarbetsmöjligheter mellan offentligt och privat stödja tillhandahållandet av fysisk och digital infrastruktur nära jordbruken för att stärka utbildning, kunskapsöverföring och samarbete. Offentlig förvaltning kan stödja sammanslutningar, kooperativ och aktörer inom värdekedjan genom utbildningscentra och informativa demonstrationer i jordbruksområden. De kan även stödja utvecklandet av webbplattformar och digitaliseringen av jordbrukarnas och aktörernas nätverk för att förbättra förbindelserna inom jordbrukssystemen.

För det tredje kan offentligt och privat samarbete med finansinstituten erbjuda lösningar för ouppfyllda behov av tjänster och produkter. Å ena sidan ber jordbrukarna om nya produkter som är anpassade till deras finansiella behov. Åtgärder kan underlätta lån som erbjuds för att minska kostnaden eller göra tillgången till garantier och priser lättare. Å andra sidan ombeds försäkringsbolagen att täcka de ökade riskerna. Att stödja tillgången på satellitdata skulle hjälpa utvecklandet av förbättrade fjärravkänningbaserade försäkringslösningar (Vroege m. fl. 2019).

Slutord

Som ett resultat av deltagandet från ett brett urval intressenter över hela den europeiska jordbrukssektorn föreslår vi fyra huvudvägar för att förbättra riskhanteringen för elastiska jordbrukssystem: 1) Användbar, tillgänglig och välstrukturerad information; 2) Professionell, anpassad och omfattande utbildning och rådgivning samt ökad kunskapsöverföring; 3) Utveckling och spridande av nya samarbetsformer bland aktörerna inom jordbrukssystemen; samt 4) Nya och förbättrade produkter och tjänster anpassade till jordbrukssystemens nuvarande och framtida behov.

Många av dessa förslag är redan lanserade, men intressenterna inom jordbrukssystemen begär att de ska förbättras. Existerande initiativ behöver anpassas för att bättre återspegla jordbrukssystemens specifika kontext och behov. Finansinstituten, aktörerna inom värdekedjan och samhällsorganisationer inom jordbrukssystemen behöver lära sig av jordbrukarna och jordbrukarna behöver lära sig av dem. Som en följd kommer inte bara information, tjänster och produkter att bättre uppfylla jordbrukssystemens behov, utan kommer även att stärka samarbetsmöjligheterna bland aktörerna inom systemet. Förstärkt samarbete inom systemet innebär att existerande och nya initiativ kommer att nå ut till fler intressenter inom jordbrukssystemet.

Inte bara jordbrukarna, jordbrukarnas hushåll och sammanslutningar, utan även aktörerna inom värdekedjan, finansinstituten, icke-statliga organisationer och offentlig förvaltning uppmanas att ta del av möjligheterna att förbättra riskhanteringen mot elastiska jordbrukssystem.

Key references

Coopmans, et al. (2019) Report on analysis of biographical narratives exploring short- and long-term adaptive behavior of farmers under various challenges SURE-Farm project report). Horizon 2020 Grant Agreement No. 727520. Available at:

<https://surefarmproject.eu/wordpress/wp-content/uploads/2019/05/SURE-Farm-D2.2-Report-on-analysis-of-biographical-narratives-report.pdf>

Finger et al. (2019) D1.5. Policy brief on farmer behavior and risk management. (SURE-Farm project report). Horizon 2020 Grant Agreement No. 727520. Available at:

<https://surefarmproject.eu/wordpress/wp-content/uploads/2019/09/D2.5.-Policy-Brief-on-farmer-adaptive-behaviour-and-risk-management.pdf>

Meuwissen et al. (2018). D1.5. Policy brief on resilience framework, scenarios and farm typology. Why the CAP should widen its approach to resilience (SURE-Farm project report). Horizon 2020 Grant Agreement No. 727520. Available at:

<https://surefarmproject.eu/wordpress/wp-content/uploads/2018/06/Policy-Brief-1-final.pdf>

Meuwissen et al. (2019). A framework to assess the resilience of farming systems. Agricultural Systems 176.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308521X19300046>

Spiegel et al. (2019) Report on farmers' perceptions of risk and resilience capacities – a comparison across EU farmers. (SURE-Farm project report). Horizon 2020 Grant Agreement No. 727520. Available at:

<https://surefarmproject.eu/wordpress/wp-content/uploads/2019/04/SURE-Farm-D.2.1-Report-on-farmers-perception-of-risk-and-resilience-capacities.pdf>

Urquhart et al. (2019) Report on farmers' learning capacity and networks of influence in 11 European case studies SURE-Farm project report). Horizon 2020 Grant Agreement No. 727520. Available at:

<https://surefarmproject.eu/wordpress/wp-content/uploads/2019/07/D2.3-Report-on-farmers-learning-capacity-and-networks-of-influence.pdf>

Vroege, W., Dalhaus, T., Finger, R. (2019). Index insurances for grasslands – A review for Europe and North-America. Agricultural Systems 168, 101-111

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308521X18307200>

Tabell 1. Vad intressenterna kan göra för att förbättra riskhanteringen mot mer elastiska jordbrukssystem

	Informationsflöde	Utbildning, rådgivning och kunskapsutbyte	Samarbete mellan jordbrukssystemets aktörer	Nya skräddarsydda produkter och tjänster
 Finansinstitut	Användarvänliga webbplatser skräddarsydda för jordbrukare och aktörer inom värdekedjan. Uppdaterad information om ekonomiska risker och finansiella produkter. Specifik flik till gemensamma finansieringsprojekt inom jordbrukssystemet. Onlineplattform för att beräkna risker och tillgängliga produkter.	Anställda som är kunniga i jordbrukssektorns specifika frågor.; Agrikulturell kunskap från jordbrukare till finansinstitut; Tillse att konsulter finns närvarande i jordbruksområden; Risker och långfristig träning i ekonomisk planering av samordnare med färdigheter i kommunikation och rådgivning; Gemensamma utbildningsprogram med andra aktörer inom jordbrukssystemet. Fler direkta möten; Informativa möten under året med jordbrukssystemets aktörer om risker och finanstjänster.	Utnyttja möjliga synergier mellan finansierings- och försäkringsprodukter. Kombinerade finansiella produkter/tjänster som involverar olika aktörer inom värdekedjan: finansiering av gemensamma kommersiella aktiviteter.	Amorter inga r Anpassade till gårdens kassaflöde. Gynnsamma villkor för mycket innovativa och/eller miljövänliga projekt. Bredare garantier, dvs framtida skördar. Mindre komplex, automatisk och digital åtkomst till finanstjänster (appar). Försäkringar som täcker nya miljö- och klimatförändringsrelaterade nya risker (dvs djur- och växtsjukdomar) och baserat på satellitdata. Nya personliga parametrar för att utvärdera kundernas riskprofiler.
 Aktörer inom distributions-kedjan	Användarvänliga webbplatser skräddarsydda för jordbrukare och aktörer inom värdekedjan. Uppdaterad information om nya teknologier, produkter och gemensamma initiativ och god praxis inom värdekedjan.	Anställda som är kunniga i jordbrukssektorns specifika frågor; Agrikulturell kunskap från jordbrukare till aktörer inom värdekedjan; Utbildning i hållbar praxis och input/maskiner/ användbarhet av samordnare med färdigheter i kommunikation och rådgivning; Gemensamma utbildningsprogram med andra aktörer inom jordbrukssystemet; Uthyrning för experimenterande.	Regelbundna möten och workshops med jordbrukarsammanslutningar och aktörer uppströms/ nedströms inom värdekedjan.	Utveckla uttömmande kontrakt längs distributionskedjan. Öka leasingavtalen.
 Jordbrukarnas föreningar och kooperativ	Uppdaterad information online om priser, teknologier, försäkringar, nya utmaningar, god praxis inom finansiering/administrativ planering, aktörer och samarbetsalternativ inom jordbrukssystemen och jobbutbyte. Uppdaterad information om näring och miljöeffekter. Öppet hus, offentliga evenemang och kampanjer. Ny målpublik: universitet/skolor och primärvårdspersonal (näring).	Utbildning kring utmaningar, långsiktig ledningsplanering och samarbete av samordnare med färdigheter inom kommunikation och rådgivning. Gemensamma utbildningsprogram med andra aktörer inom jordbrukssystemet. Nätverk av samordnare. Expertrådgivare. Nya källor till skickliga utbildare bland alla aktörer inom jordbrukssystemen.	Information om aktörerna inom jordbrukarsystemet. God praxis inom samarbete inom jordbruket. Nätverk av förbundna jordbrukssektorer på både nationell och EU-nivå. Nätverk av aktörer inom värdekedjan. Skapa en gemensam arbetsförmedling för aktörer inom jordbrukssystemen.	Standardiserade regler för spårbarhet, kvalitetsmärkning, transporter, lagerhållning och försäljning. Aktivt sökande efter nya marknader. Forskning kring näringsvärden och miljöeffekter. Anställning av kommunikationsexperten. Förbättra lobbyverksamheten.

 Samarbete med allmänheten krävs för att stödja åtgärderna.